

Broj: 01-02-4-530-11/17
Sarajevo, 2.4.2018. godine

- INSTITUCIJE BOSNE I HERCEGOVINE

PREDMET: *Mogućnost popune radnog mjesta rukovodećeg državnog službenika putem internog oglasa, mišljenje.*

Agencija za državnu službu Bosne i Hercegovine susreće se s problematikom mogućnosti popune radnih mjesta rukovodećih državnih službenika putem internog oglasa. Problem, odnosno pitanje koje se pojavljuje jeste da li je ovakva popuna moguća, a osporavanja su najčešće zasnovana na pozivanju na član 28. stav 2. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 35/03, 4/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/07, 43/09, 8/10, 40/12 i 93/17), u kojem se eksplicitno upućuje na javni oglas.

Međutim, takvo tumačenje nije pravilno, te nema prepreke da se radno mjesto rukovodećeg državnog službenika popuni putem internog oglasa. Najprije, članom 34. stav 1. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Zakon), propisano je da se sva radna mjesta sekretara sa posebnim zadatkom objavljuju na javnom konkursu za zapošljavanje u skladu sa članom 21. Zakona (javno oglašavanje), iz čega proizilazi da se sva ostala radna mjesta mogu interno oglasiti, pa i radna mjesta rukovodećih državnih službenika. Pri tome pozivanje na član 28. stav 2. je pogrešno, jer se član 28. nalazi u nizu članova zakona koji regulišu javno oglašavanje i javni konkurs: čl. 23. (nediskriminacija prilikom organizovanja javnog konkursa), 24. (komisije za izbor za provođenje javnog konkursa), 25. (ostavka i izuzeće članova komisije za izbor), 26. (javni konkurs), 27. (izborni proces), te 28. (postavljenje državnog službenika).

U suštini, jedina zakonska odredba koja se eksplicitno bavi internim konkursom jeste član 32. stav 3. koji Agenciji za državnu službu BiH daje ovlaštenje da uz pribavljenu saglasnost Vijeća ministara BiH, pravilnikom propiše uslove i način obavljanja internih konkursa, kao i internih i eksternih premještaja državnih službenika. Po tom osnovu je donesen Pravilnik o uslovima i načinu obavljanja internih konkursa, internih i eksternih premještaja državnih službenika u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 62/10, 30/14 i 38/17), koji u svojim odredbama određuje samo primjenu na odgovarajući način (shodno), između ostalog i člana 28. Zakona.

Ovakav stav – da se sva rukovodeća radna mjesta, osim sekretara sa posebnim zadatkom, moгу popunjavati putem internog konkursa, potvrđen je i od strane suda, te je Sud Bosne i Hercegovine u svojoj presudi broj S1 3 U 012615 13 U od 22.07.2013.godine, istakao: „Ovako je odlučio tuženi organ, kako to proizilazi iz obrazloženja pobijanog rješenja, jer je u postupku koji je prethodio donošenju konačnog upravnog akta, utvrdio da je postupak popunjavanja upražnjenog radnog mjesta po internom oglasu za rukovodećeg državnog službenika – glavni inspektor u Inspektoratu Ministarstva ..., proveden suprotno odredbi člana 28. i člana 7. Zakona o državnoj službi u institucijama BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 12/02 do 40/12). Taj zaključak tuženi obrazlaže na način da je odredbom člana 28. citiranog zakona propisano da se rukovodeći državni službenik imenuje aktom nadležne institucije, po prethodno pribavljenom mišljenju Agencije, s liste uspješnih

kandidata koji su prošli javni konkurs. Članom 7. ovog zakona određena su radna mjesta državnog službenika, a stavom 1.a) rukovodećim državnim službenikom se smatra sekretar i sekretar sa posebnim zadatkom i pomoćnik ministra, pomoćnik direktora i glavni inspektor. Stoga tuženi zaključuje da je mjesto glavnog inspektora, mjesto rukovodećeg državnog službenika i da za popunu ovog radnog mjesta mora biti raspisan javni natječaj. Raspisivanjem internog natječaja, pogrešno je primjenjen predmetni zakon, zbog čega je čitava procedura nepravilna i nezakonita.

Ovakav zaključak tuženog organa je nepravilan i nezakonit i posljedica je pogrešne primjene materijalnog prava, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te je u konačnici imalo za posljedicu donošenje pogrešnog zaključka o odlučnim pravno relevantnim činjenicama.

Naime, Zakonom o državnoj službi u institucijama BiH uređuje se pravni status državnih službenika u institucijama BiH (član 1. citiranog zakona). Poglavljem II. ovog zakona propisana su radna mjesta u državnoj službi. Članom 7. ovog zakona (izmjene i dopune Zakona o državnoj službi u institucijama BiH, „Sl. glasnik BiH“, broj 48/05) utvrđeno je da je radno mjesto glavnog inspektora mjesto rukovodećeg državnog službenika. U poglavlju IV. Zakona o državnoj službi u institucijama BiH koji nosi naziv „Upraznjena radna mjesta, premještaj, zapošljavanje, ocjena rada, unapređenje“ članom 19. propisano je da ako u instituciji postoji upražnjeno mjesto koje se ne može popuniti internim premještajem državnog službenika zaposlenog na sličnom radnom mjestu u instituciji, institucija može u skladu sa aktom iz člana 32. stav 4. ovog zakona, prvo interno oglasiti to mjesto (izmjene i dopune Zakona o državnoj službi u institucijama BiH „Službeni glasnik BiH“, broj 43/09).

Suština ovog upravnog spora jeste u odgovoru na pitanje da li je Agencija za državnu službu, kao institucija koja provodi konkursnu proceduru, mogla na zahtjev institucije oglasiti upražnjeno radno mjesto putem internog natječaja ili samo i isključivo putem javnog natječaja. Ovo sudsko vijeće ukazuje da pravilnim tumačenjem citiranih odredbi jasno i nedvosmisleno proizilazi da je procedura internog natječaja dopuštena u konkretnom slučaju. Ovo je i logično jer se na taj način iz unutrašnjih resursa popunjavaju upražnjena radna mjesta bez upošljavanja novih državnih službenika. Ovo jeste ratio citirane zakonske odredbe, a da je zaključak ovog vijeća tačan potvrđuje i akt Vijeća ministara BiH broj: 05-50-1-1409/13 od 28.05.2013. godine, kojim se na zastupničko pitanje poslanika u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine BiH, na 47. sjednici Predstavničkog doma održanoj 18.04.2013. godine „Može li rukovodeći državni službenik u institucijama BiH biti imenovan putem internog oglasa“ Vijeće ministara BiH očitovalo na 51. sjednici održanoj dana 28.05.2013. godine, Odgovorom, broj gornji na način da „Zaključno, rukovodeći državni službenik u institucijama BiH može se putem internog oglasa imenovati na radno mjesto pomoćnika ministra, pomoćnika direktora, glavnog inspektora i sekretara u instituciji, a ne može samo na radno mjesto sekretara sa posebnim zadatkom“.

Iz svega prednjeg navedenog proizilazi da se imenovanje rukovodećeg državnog službenika može provesti i putem internog natječaja, tim više jer je u spomenutom poglavlju IV. citiranog zakona, odredbom čl. 20. (Interno oglašavanje) propisano da Agencija za državnu službu oglašava upražnjeno radno mjesto, dok se stavom 2. istog člana propisuje da se interni oglas objavljuje ..., a stavom 3. ovog člana se propisuje sadržaj internog oglasa. I ova odredba ukazuje da je stvarna volja zakonodavca bila da se omogući popunjavanje upražnjenih radnih mjesta državnih službenika i postupkom internog oglašavanja a ne samo eksternog (javnog) oglašavanja, kako to pogrešno tumači tuženi organ.“

Smatramo da će se na ovaj način otkloniti nedoumice koje se mogu pojaviti i kojih je bilo u dosadašnjoj praksi.

Dostavljeno:
- naslovu
- arhiva

DIREKTOR

Neven Akšamija